

РЕШЕНИЕ

№ 5217

гр. София, 17.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 04.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **8367** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на ШИНА Г. В., В. А. П. и П. А. П. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-63 от 25.09.2009г. на Изпълнителния директор на АГЕНЦИЯТА по ГЕОДЕЗИЯ КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР (АГКК). С процесния административен акт, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на [населено място] /без територията на природен парк „В.”/, район В., Столична община.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, в частта му за имот с идентификатор № 49597.1700.17. Жалбоподателите претендират, че в одобрената кадастрална карта неправилно е отразена и заснета неговата югозападна граница- „дере”. Молят съда да отмени ЗАПОВЕД № РД-18-63/ 25.09.2009г., в оспорваната ѝ част, и да върне административната преписка на административния орган с указания за вярно нанасяне в кадастралната карта на съществуващата югозападна граница на имот № 49597.1700.17. Претендират присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастр, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, чрез пълномощник адв. М. оспорва жалбата, като моли съдът да постанови съдебно решение, с което да потвърди законосъобразността на оспорения административен акт. Заинтересованите страни – М. И. М., Д. И. М., Б. М. И., М. И. И., чрез процесуалния си

представител адв.К. също оспорват жалбата и молят съда да я остави без уважение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител в насрочените открити съдебни заседания, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал.2 ЗКИР.

Настоящият състав приема, че жалбоподателите, като собственици на недвижим имот, който попада в обхвата на одобрените с процесната Заповед кадастрална карта и кадастрален регистър са „заинтересовани лица” по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД № РД-18-63/ 25.09.2009г. е издадена от компетентен, по смисъла на чл.49, ал.1 ЗКИР, административен орган - изпълнителния директор на АГКК.

При постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна:

В съответствие с разпоредбата на чл.35, ал.1 ЗКИР административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район „В.”-Столична община е открито със Заповед № 16-5/ 05.03.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК. Тази Заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр.32/ 25.03.2008г., съгласно изискването на ал.3 на чл.35 ЗКИР. Съдържанието на Заповедта съответства на изискването на ал.2 на чл.35 ЗКИР: определен е района за който ще се изработват кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице на което се възлага дейността по изработването, графикът за извършване на дейностите, както и срокът за означаване на границите на поземлените имоти (ПИ). Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри са приети от службата по геодезия, картография и кадастър и са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл.46, ал.1 ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр.1/ 06.01.2009г. По делото не са представени писмени доказателства, че жалбоподателите са подали възражения в установения в чл.46, ал.2 ЗКИР срок. След изтичане на срока за възражения и допуснатите с Решения на комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил процесната Заповед. С издаване на оспорвания административен акт е приключило производството по чл.35 – чл.50 ЗКИР за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на землище [населено място], район „В.”, Столична община.

Настоящият решаващ състав приема, че оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б. набиран, представяни, поддържани в актуално състояние и

съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на <http://pravo5.ciela.net/Dispatcher.aspx?Destination=RefDocs&Method=RefsFromActs&DocId=2134918656&IdType=1&No=24&SubNo=0&IdItem=29&DocTitle=%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%20%D0%97%D0%90%20%D0%9A%D0%90%D0%94%D0%90%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0%D0%90%20%D0%98%20%D0%98%D0%9C%D0%9E%D0%A2%D0%9D%D0%98%D0%AF%20%D0%A0%D0%95%D0%93%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0&lang=bg-BG> чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/ 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е предвидено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред.

При обединяване на данните от съществуващите източници, по реда и при условията на чл.41 ЗКИР и Наредба №3, не се установява югозападната граница на процесния имот на жалбоподателите № 49597.1700.17 да е неправилно заснета и отразена в кадастралната карта.

За изясняване на делото от фактическа страна беше допусната и приета тричленна съдебно-техническа експертиза, изработена от вещите лица инж.С. К., инж.П. П. и В. Д., заключението на която съдът определя като обективно и компетентно дадено и го кредитира по делото. От данните на същото се установява, че имота на жалбоподателите е бил заснет в неodobрен кадастрален план от 1982г. с пл.сн.№ 886, кад. лист № В-9-8-Г и същият е идентичен на имот с идентификатор № 49597.1700.17. Този имот, съобразно одобрената кадастрална карта е с площ от 4 890 кв.м., а съгласно нот.акт № 153, том X, дело № 800/1995г. е с площ от 4 910 кв.м., която разлика от 20 кв.м. е допустима. Няма разминаване в границите на процесния имот, съобразно документа за собственост и отразените в кадастралната карта, както следва: № 49597.1716.38, № 49597.1716.105, № 49597.1700.212, № 49597.1700.18, № 49597.1700.213, № 49597.1700.1, № 49597.1700.211. Съгласно обясненията на вещите лица в открито съдебно заседание на 04.11.2011г. „дерето” по стария кадастрален план е отразено по същия начин, както и в одобрената кадастрална карта. Има пълно съвпадение на имотните граници на имот № 886, кад. лист № В-9-8-Г по кадастралния план от 1982г. и сега отразените в кадастралната карта.

По така изложените доводи настоящият състав приема, че ЗАПОВЕД № РД-18-63 от 25.09.2009г., В ОСПОРВАНАТА ЧАСТ, е валиден и законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна. Съдът не констатира основанията по чл.146 АПК, които да обусловят основателност на жалбата.

При този изход на спора в полза на ответната страна следва да се присъдят разноски по делото в размер на 150 лв., представляващи възнаграждение за процесуален представител, а в полза на заинтересованите страни доказаните разноски в процеса са в размер на сумата от 850 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С.-град, Второ отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ШИНА Г. В., В. А. П. и П. А. П. от [населено място], [улица] срещу ЗАПОВЕД № РД-18-63 от 25.09.2009г. на Изпълнителния директор на АГЕНЦИЯТА по ГЕОДЕЗИЯ КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА ШИНА Г. В., В. А. П. и П. А. П. от [населено място], [улица] да заплатят на АГЕНЦИЯ по геодезия, картография и кадастър с адрес: [населено място],[жк], [улица] сумата от 150 /сто и петдесет/ лева на основание чл.143 АПК.

ОСЪЖДА ШИНА Г. В., В. А. П. и П. А. П. от [населено място], [улица] да заплатят на Д. И. М., М. И. М., Б. М. И., М. И. И. всички със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.7, чрез адв.Д. К. сумата от 850 /осемстотин и петдесет/ лева на основание чл.143 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: